

[Plia Christmas-Møller]

Men hvad er der så kommet ud af det? Jo, med dette forslag har regeringen med al ønskelig tydelighed demonstreret sin usikkerhed og interne uenighed. Regeringen har så at sige valgt at gå et skridt længere ud i åen, og den har så i skræk for at blive våd iklædt sig en mængde bureaukrati i form af nye udvalg og ansøgningsprocedurer m.v., alt sammen uden at man når over på den anden side af åen. Det virker temmelig molboagtigt.

Regeringen lægger således op til, at kommuner kan få lov til at få den fulde beslutningskompetence, hvis de ansøger socialministeren om det. Allerede her bliver forslaget noget uklart, for på den ene side står der, at kommunerne kan ansøge ministeren, og at betingelsen for, at de kan påregne at få et imødekomment svar, er, at kommunerne etablerer et socialt koordinationsudvalg. Det er sådan set klart nok, og umiddelbart må man forstå det sådan, at enhver kommune, som ansøger ministeren, og som har denne betingelse i orden, vil få imødekommet ansøgningen. Men når man så læser videre i lovforslagets bemærkninger, så melder tvivlen sig igen, fordi her står, at der vil blive lagt vægt på, at der opnås variation i størrelse og geografisk spredning af de kommuner, der får tilladelse til at få overført den fulde kompetence.

Hvad er det for geografiske kriterier, ministeren vil lægge ind i forbindelse med tildelingen af ret til at få fuld kompetence til de enkelte kommuner? Forestiller ministeren sig en samlet landskvote? Forestiller ministeren sig en kvote opdelt mellem Jylland og øerne, eller er det en kvote inden for hvert amt? Det er meget uklart.

Og endnu mere uklart bliver det, når man lidt længere henne i bemærkningerne læser, at man gerne ser, at kommunerne laver tværkommunale udvalg, sådan at flere kommuner kan gå sammen om at etablere et socialt koordinationsudvalg. Det kan blive lidt svært, hvis ministeren har tænkt sig at håndtere tildelingen meget stringent. Hvis man forestiller sig, at Nyborg Kommune får godkendt at få den fulde kompetence og f.eks. Odder Kommune får det samme, hvordan skal de kunne etablere et tværkommunalt socialt koordinationsudvalg med et rimeligt arbejdsindhold? Det vil jeg gerne have at ministeren svarer på.

Vi synes altså, det er lidt pauvert, det, regeringen lægger op til, men vi noterer da, at det er en bevægelse i den rigtige retning.

Med hensyn til spørgsmålet om ændring af alderskriteriet kan vi give tilslutning til, at det er alderen på ansøgnings tidspunktet, der skal være afgørende.

Med hensyn til spørgsmålet om lempelse af udgangen til at medtage fortidspension til udlandet vil vi under udvalgsarbejdet stille nogle mere teknisk prægede spørgsmål: Hvad er baggrunden for, at det kommer op i denne omgang? Hvad er behovet i realiteten?

Vi har en stribe mere teknisk prægede spørgsmål, som vi vil stille ministeren i udvalget, men det mere principielle, hvordan ministeren vil styre tildelingen til de enkelte kommuner, vil vi gerne have svar på i dag.

Else Winther Andersen (V):

Dette lovforslag er jo en forlængelse af lovforslag nr. L 62 fra folketingsåret 1990-91, hvor KV-regeringen fik gennemført, at kommunerne fik kompetencen til tilkendelse af førtidspension og den forhøjede almindelige førtidspension.

Det medførte også, at vi fik det udvalgsarbejde, som allerede er nævnt, og jeg vil gerne her kvittere for det udvalgsarbejde, der blev lavet. Det var et seriøst og grundigt arbejde, der gav et godt grundlag for at kunne arbejde videre med tingene.

Jeg må så sige, at dette lovforslag har været noget længe undervejs, inden vi er nået så langt, at vi nu er fremme ved målstregen, og jeg må spørge, om det er rimeligt, at vi skal have det hastværk for at få forslaget gjort færdigt, når vi er kommet så langt hen i folketingsåret. Havde det ikke været rimeligt, om det var blevet fremsat tidligere, så der havde været ordentlig tid til at behandle det?

Jeg må også sige, at lovforslaget ikke er blevet bedre af, at det har været så lang tid under forberedelse i gryderne. Det bærer derimod præg af, at mange har skullet sætte deres fingeraftryk og deres smag på gryderetten, og det er den bestemt ikke blevet bedre af.

Men jeg vil gerne fastslå, at efter Venstres opfattelse skal det, at der bliver tilkendt en pension, være det sidste, man gør. Forinden skal man have afprøvet alle revalideringsmulighederne, de skal være udtømt. Det var jo og-